

Sygn. akt V GC 3/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wiesław Kasprzyk
Protokolant:	po. sekr. sąd. Natalia Wijas

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2018 r. sprawy z powództwa

Syndyka Masy Upadłości (...) Spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej w O.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w O.

o zapłatę

oddala powództwo

sędzia

Wiesław Kasprzyk

Sygn . akt V GC 3/17

UZASADNIENIE

Powód-syndyk Masy Upadłości (...) spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółka z o.o. w O. kwoty 150 000 zł.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że powodowała spółka pożyczła pozwanej spółce kwotę 40 000 zł oraz 110 000 zł. Kwoty pożyczek zostały wypłacone pozwanej przelewami bankowymi. Przelewu kwoty pożyczki w wysokości 40 000 zł dokonano od dnia 19.03.2012 roku natomiast przelewu kwoty 110 000 dniu 23.05.2012 roku. Termin zwrotu w obu pożyczek nie został ustalony. Powodowa i pozwana spółka są powiązane kapitałowo i osobowo . Powodowa spółka była głównym dostarczycielem kapitału dla pozwanej podobnie jak i kilkunastu innych analogicznych spółek powiązanych z powódką i z S. S..

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany stwierdził, że umowa pożyczki na kwotę 40 000 zł jest kserokopią i nie jest potwierdzona za zgodność i jako taka nie może być dowodem w sprawie. Ponadto umowa pożyczki podpisana została przez tę samą osobę jest według prawa jest nieważna i nie wiąże obu stron. Podobnie jak żądanie kwoty 110 000 zł nie zostało w należyty sposób udowodnione.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Dnia 19.03.2012 roku zawarta została umowa pożyczki między powodem jako pożyczkodawcą oraz pożyczkobiorcą - pozwanym. Z treści umowy wynika, że jej przedmiotem jest udzielenie pożyczki pieniężnej w kwocie 40 000 zł. Przekazanie niniejszej sumy zgodnie z treścią § 2 umowy nastąpić miało przelewem na konto pozwanej spółki (umowa k. 6).

Dnia 05.09.2011 roku zawarta została umowa pożyczki pomiędzy pozwanym jako pożyczkodawcą oraz powodem jako pożyczkobiorcą. Jej przedmiotem była kwota 300 000 zł, która zgodnie z treścią § 2 przekazana została przelewem na konto powodowej Spółki (k .81)

W aktach sprawy znajduje się też wykaz operacji bankowych (k. 83), w którym pod pozycją 62 widnieje zapis (...) - zwrot pożyczki oraz kwota 110 000 zł.

W drugim wykazie operacji bankowych widnieje poz. 56 opatrzona treścią (...) spółka z o.o. w W. oraz kwota 40 000.

W aktach sprawy znajduje się także kserokopia dokumentu będącego w posiadaniu S. S., stanowiącego część bliżej nieokreślonej opinii sporządzonej zapewne dla potrzeb postępowania karnego. Na wniosek S. S. uzyskano także z Prokuratury Okręgowej kserokopie notatki urzędowej funkcjonariusza (...) Delegatura w O. z analizy rachunków bankowych (K. 94 – 96).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy ma charakter niezwykle fragmentaryczny pozwalający na wnioskowanie jedynie w zakresie „ prawdopodobieństwa” , nie pozwalający na wyciągnięcie wniosków kategorycznych. Sąd dostrzega problem z jakim boryka się syndyk masy upadłości dochodzący należności masy upadłości w sytuacji kiedy niemal cała dokumentacja przejęta została przez organy ścigania. Trudno także ocenić czy także ta dokumentacja będąca w rękach organów ścigania jest kompletna czy także jest fragmentaryczna. Przedstawione przez powoda dowody, w bardzo znikomej ilości , zdają się potwierdzać fakt, że syndyk dysponuje jedynie fragmentami dokumentów, z których usiłuje stworzyć logiczną całość działając w interesie wierzycieli upadłej spółki. Niemniej jednak dla potrzeb procesu cywilnego tego typu dowody przynajmniej w niniejszej sprawie nie potwierdzają zasadności jego żądań.

Odnosząc się do kwoty żądania zwrotu pożyczki w wysokości 110 000 zł poza sporem jest, że powód nie dysponuje tekstem tej umowy . Wniosek, że do takiej umowy doszło wywodzi z analizy operacji bankowych na karcie 7 akt sprawy oraz z k. 83. Transakcja ta opatrzona jest tytułem „ zwrot pożyczki” i miała ona miejsce 23.05.2012 roku. Z kolei w aktach sprawy znajduje się umowa pożyczki (k. 81) z dnia 05.09.2011 roku z której wynika, że pozwany udzielił powodowi pożyczki w wysokości 300 000 zł. Wracając zatem do wykazu operacji bankowych na karcie 7 i 83 nie można wykluczyć, że ta operacja dotyczy zwrotu części tej właśnie pożyczki. Tym bardziej, że pod pozycją tą wskazano numer konta na które powyższą kwotę przekazano i jest to numer konta spółki (...). Podobne wnioski zdają się wynikać z dokumentu na karcie 95 warte oraz kserokopii bliżej nieokreślonego dokumentu na karcie 89. Ponadto sąd ma wątpliwości czy wykaz operacji bankowych na karcie 7 i 83 jest wykazem powodowej spółki. W ocenie sądu jest to wykaz operacji bankowych ale pozwanej spółki. Powyższe wątpliwości nie pozwalają potwierdzić wniosku powoda że kwota 110 000 zł jest sumą udzielonej pożyczki pozwanej spółce.

Nieco inna sytuacja dotyczy kwotę 40 000 zł bowiem w tym przypadku powód dysponuje kserokopią umowy pożyczki, której treść łącznie z wykazem operacji bankowych na karcie 8 oraz 184 zdaje się tworzyć jednolitą całość pozwalającą wyciągnąć wniosek, że taka umowa została zawarta a ośrodki z niej przekazane pozwanemu. Umowy tej nie kwestionuje także S. S. członek zarządu obu spółek . Ustosunkowując się do niej S. S. stwierdził że w ogólnych rozliczeniach między obiema spółkami łączna kwota, która wyszła z konta spółki pozwanej na konto spółki powodowej to suma 457 995 zł. Z kolei kwota, która wyszła z konta powodowej spółki na konto pozwanej spółki to 370 000 zł. A więc w globalnym rozliczeniu większą sumę uzyskała spółka (...) co ma oznaczać, że kwota 40 000 zł została zapłacona. Takie twierdzenie S. S. reprezentującego pozwaną spółkę potwierdza notatka funkcjonariusza (...) k. 95 odwrót. Chociaż j.w. wskazano sam fakt zawarcia umowy pożyczki i przekazania środków pozwanej spółki zdaje się nie budzi wątpliwości to jednak w ocenie sądu nie sposób pozbyć się wątpliwości wynikających wyżej już wskazanego

faktu, że wszystkie te dokumenty mają charakter fragmentaryczny. Nie pozwala to sądowi wyciągnąć kategorycznego wniosku, że w ogólnych rozliczeniach między obiema spółkami kwota 40 000 zł nie została rozliczona.

W konsekwencji sąd stwierdza, że powód na skutek okoliczności od niego niezależnych nie był w tym procesie w stanie udowodnić zasadności swojego żądania i wywiązać się z obowiązku nałożonego na niego przez art. 6 Kodeksu Cywilnego. Tym samym żądanie powoda musiało ulec oddaleniu.

Sędzia

Wiesław Kasprzyk